

[Statsministeren]

allerallermest behov for, allermest, skal vi sige nød for, at der gøres en indsats. Det er derfor, vores finansieringsreformtanker er så vigtige, og det er derfor, vi lægger så stor vægt på det som en væsentlig del af en samlet indsats for at fremme erhvervslivet og for at fremme beskæftigelsen.

Jeg synes, det er lidt synd, at man med hensyn til en sådan finansieringsreform, hvor det er ganske rigtigt, at vi inddrager pensionskasser, livsforsikringsselskaber osv., undervurderer befolkningens forståelse af disse ting. Jeg ved godt, at man kan gå ud og appellere til den allermindeligste og overfladiske egoisme, men selv om vi langt tilbage har dårlige erfaringer, tillader jeg mig alligevel at tro, at det er muligt at forklare befolkningens behov for en finansieringsreform, behovet for at finde en løsning på det problem, at et sted i hele den økonomiske samfundsorden tilskrives der på grund af den internationale rente renter i et, skal vi sige forholdsvis urimeligt omfang, og et andet sted i hele det økonomiske system hungre man efter kapital til en nogenlunde rimelig rente. Det må der da kunne laves en løsning på.

En sådan løsning ville kunne laves. Hvorfor? Jo, fordi jeg tror, at først og fremmest pensionskasserne – det er der også orienteret om af økonomiministeren – forstår denne sammenhæng og i virkeligheden har en meget stor interesse i det, fordi de godt forstår, at det drejer sig om at sikre realværdien af formuerne og dermed en større chance for reelt at kunne leve op til den pensionsopgave, disse pensionskasser og også de andre nu engang har.

Og så taler man igen og igen om tvang. Jeg ved godt, at det er et dejligt udtryk at bruge. Når man vil lægge de bestræbelser, den indsats, regeringen har gjort, for had, så er det et dejligt udtryk at bruge. Jeg synes, det er rigtigt, som det også er sagt i dagens løb af flere, at tvang, ja men det er jo lovgivning, hvad det i givet fald kan blive. Det er først og fremmest baseret på, at det lykkes i et vist omfang, forhåbentlig i et betydeligt omfang, at nå frem til aftaler, men for heldsløsningen af den slags problemer vil det i sidste instans uden tvivl være nødvendigt med en lovgivning. Det er ikke tvang. I så fald bestiller dette folketing ikke andet end at lave tvangsforanstaltninger. Det kan det

også være der er nogle der mener. Men det er i hvert fald ikke noget, der er sagligt motiveret.

Derfor tillader jeg mig at gentage, at jeg synes, der er partier, der nidkært vogter over nogle interesser, nidkært appellerer til den overfladiske egoisme, i og for sig også partier, der i denne sag er mere ideologibundet, end socialdemokratiet er. Det er, ligesom om man siger: frihed, liberalisme og alle disse begreber – ingen indblanding, ingen regulering, ikke nogen lovgivning og heller ikke nogen tvang, som man lidt dramatisk siger.

Vi ville ud over med denne finansieringsreform meget gerne supplere indsatsen med det, vi kalder den samlede plan. Det får vi altså ikke mulighed for, og det beklager jeg meget. Partierne synes at forhindre på forhånd, at vi kan komme i gang med en finansieringsreform, og derudover, at vi kan komme videre på de andre områder. Det finder jeg naturligvis meget beklageligt.

Men værst af alt er i virkeligheden tendensen i det, der foregår i det danske folketing lige nu. Jeg mener at kunne vurdere, at det, der er ved at ske, er en udvikling i folketingets partier til fordel for en politik, som kan risikere at skabe større modsætninger i vores samfund. Det er en politik, som undergraver eller i hvert fald meget stærkt antaster den sociale tryghed. Det er ikke en politik hos alle partierne, men det er, ligesom om de, der fører an, har overtaget lige i øjeblikket i folketinget. Det er en politik, som kan medføre, at vi får øgede modsætninger i vores samfund. Det er en politik, som kan skabe større økonomisk og politisk ustabilitet. Jeg indrømmer gerne, at stabiliteten ikke er stor nok, men der er ikke meget, der tyder på, at disse tanker og ideer kan skabe større stabilitet, snarere tværtimod.

Hvad der også er alvorligt, når man snakker erhvervspolitik, når man snakker om landbruget og industrien, er, at man med den politik, der ligger som baggrund for dem, der fører an i angrebet på regeringen og socialdemokratiet, i virkeligheden svækker forståelsen for erhvervsfremmepolitikken. Prøv lige at tænke lidt over det, kære partier mere eller mindre til højre i salen.

Jeg venter spændt på de afstemninger, der nu skal være om de mange dagsordensforslag. Læg mærke til, at socialdemokratiet